

menjadors a peu de parcel·la, instal·lar-los-hi la seva màquina expedidora de Coca-Cola, col·locar-los a les ordres d'un gerent, d'un director comercial, d'un cap de personal, etc. etc... En fi, alliberar el pagès de la seva pàtina rural i elevar-lo a la categoria d'urbanita. Seria, realment, la solució veritable, la solució final.

5) REPROGRAMACIÓ DEL SÒL... Si requalifiquéssim els terrenys agrícoles i els passéssim a urbanitzables no programats i programats, podríem destinar tot el nostre territori a la construcció de casetes i hortets que és una vella aspiració republicana. L'espai que sobrés es podria destinar a camps de futbol, pavellons esportius i camps de golf. El golf necessita molt espai i té un gran futur i, si no podem ser una Nació, siguem, almenys, un Camp de Golf. Som un Camp de Golf!!!, que dirien les pancartes de les manifestacions i les ponències congressuals de Convergència. I tothom content.

6) AMORTITZACIÓ. Quan un bé industrial ha complert anys, s'amortitza i es converteix en ferralla. Els nostres camps són vells i ja estan amortitzats. Es podrien esmicolar, ficar-los en sacs terrers i exportar-los a països del tercer món. També podríem convertir els camps en museus i els pagesos en guies de museu, conservadors de museu, restauradors de museu, peces de museu com el negre de Banyoles... Els museus agrícoles servien perquè els infants i els barcelonins coneguessin de primera mà

quina forma té un pebroter, una tomaquera, una falç, una vaca, una barretina...

7) Una solució moderna. Crear una nova ONG: «PAGESOS SENSE FRONTERES» i enviar-los a veure món.

8) Una solució més nostra, més catalana: destinar els pagesos a castellers, sardanistes, floristes de la rambla, cantaires d'havaneres i mestres en gai saber. Convertir els camps de secà en parcs temàtics «Port Aventura Agrícola» (que tindria un doble sentit), els regadius en jardinets, els fruiterars en laberints i les rieres en pistes d'esport d'aventura...

En fi, hi ha una altra solució per acabar d'una vegada i per sempre amb l'agricultura: deixar-ho tot com està. Com que aquesta és la solució més fàcil, ben segur que és la que veurem.

I així, d'una manera o altra, posant-hi esforç, imaginació i entusiasme, amb l'ajuda dels ciutadans i les institucions, aconseguirem definitivament acabar d'una vegada i per sempre amb l'agricultura.

Jaume Farriol

Llegit al "Sopar" de Ronçana i publicat al Ronçana núm. 185, novembre-desembre de 1996.

Sopar a Can Farell, el 29 de novembre de 1996.